

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: FATTIG-SVENDS KLAGE. (Per Weiland.)

Citation: Aakjær, Jeppe: "FATTIG-SVENDS KLAGE. (Per Weiland.)", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 270. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid100962.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

FATTIG-SVENDS KLAGE. (Per Weiland.)

HVAD nytter det at leve for *mig*? Har *du* et Svar?
Jeg véd det ikke selv, hvad det skal nytte.
Om jeg det bare vidste, jeg gav alt hvad jeg har -
skjønt hvad har jeg! En Rollingflok, en Hytte,
en Kvinde og en Køje, en Stol, et Bord, en Kat,
men er *den* ikkun mager, du faar den aldrig fat,
for det er Helvedes, hvor den kan springe.

"Hvad nytter det at leve for mig?" jeg spurgte her
vor Præst; han remsed op af Kirkens Lære
og snakked vidt og bredt om, hvor glad enhver især
ved sin betroede Lod og Del bør være.
Jo, han kan sagtens snakke; hans Lod og Del er stor;
men hvis han skulde bytte med mig, jeg næsten tror,
han jamred sig som jeg, om ikke værre.

Hvad nytter det at leve, naar Livet det er Slid
fra Sol staar op til atter den forsvinder;
jo, det er let at sige, at "Livet er en Strid";
hvem ved det dog, som hine Mænd og Kvinder,
der slider ondt og bittert, hver Dag der gaar paa Sky,
og dog ved Aftentide gaar lige arm til By
- hvad nytter det vel slige Folk at leve!

Naar blot jeg kunde tjene endda til dagligt Brød,
hvad der skal til for mig og dem derhjemme,
saa var det til at leve, saa led man ingen Nød;
men nu - aanej, jeg kan da aldrig glemme,
hvor det var smaat i Vinter; vi ejed knapt et Bid.
Jo, det er tungt, naar ikke man ved sit sure Slid
kan tjene til lidt Sild og lidt Kartoffler.

271

Ja fik vi no' at sige, der blev vel anden Skik,
men her de *Store* vogter nidsk og nøje:
"De pengeløse Stodre, skal de til Politik!
Har vi med Pakket ej haft nok at døje!"
Men gaves ikke Pakket, hvem skulde slide saa?
Hvor gik det med de *Store*, om der var ingen *Smaa*?
Men som det er: hvad nytter det at leve!

Januar 1905.